

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „
Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni lehet az év folytatásán minden hónap elején.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI HETILAP

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG: V. TIZED, Klapka-ÚTCZA 162. SZ.

KIADÓHIVATAL: Jókai-ÚTCZA 186. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árlengedés adatik.

Nyilvántartási díj soronként 30 kr.

hirdetések díja előre fizetendő.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Választás előtt.

A városnál megüresedett tanácsnoki állásra hirdetett pályázat határideje e hó 15-én lejárt. Ez ideig mint hirrovatunkban is jelezzük, 10-en pályáztak.

A pályázók mindannyian jól ismert egyének, de különösen a közpályán működők közül több előnyösen ismert, s már eddig is elég érdemet szerzett kiváló munkaerő van. Szóval elmondhatjuk, hogy a pályázat a legjobb eredménnyel zárult.

A kombinációk megindultak. A korteskedés erősen folyik. A pályázók közül hol egyik, hol másik nevét halljuk emlegetni, megállapodás azonban eddig tudtukkal még a jelölt személye iránt nincs.

Ép ez a körülmény az, mi bennünket arra készit, hogy városunk intéző köreire, a törvényhatósági bizottság tagjainak figyelmét a kandidálás és választás előtt egyetemes dologra felhívjuk.

Ugyan is megtörtént már s bizony állithatjuk, hogy ezután is ismétlődni fog az, hogy a városnál üresedésben levő állásra hirdetett pályázat meddő marad. Vagy ha jelentkezik is pár ember, azok személye, munkacereje a kellő bizalmat felkelteni képes nem volt.

Ilyenkor az intéző körök panaszhangjait volt alkalmunk hallani; most a választás előtt kénytelen vagyunk rámutatni arra, hogy mi volt és lesz jövőben is oka annak, ha a közigazgatási szakra hirdetett pályázat meddő marad.

Ha figyelemmel kísérjük a közélet különböző ágaiban működő szellemi munkásoknak sorsuk javítására irányított törekvéseit s az intéző körök azon el-

határozását, hogy úgy a miniszteri-umokban, mint a bíróságoknál és a tanári pályán működő egyének munkásságát előnyös fizetési rendszerek megállapításával igyekeznek méltányolni; kénytelenek vagyunk kinyilvánítani, hogy a közigazgatási téren működő tisztviselők működése van a legmosztohábban díjazva. Hogyan várhatjuk azt, hogy szorgalmas tanulmány és hosszas küzdés által kellő szakismeretet s ennek folytán tekintélyt szerzett egyének oly pályára lépjenek, hol tisztességes fizetés helyett csak a becsülettel teljesített kötelesség tudata jutalmazza munkásságukat. Elérkezett ideje, hogy a tisztviseléseket a kor kívánalmainak s a betöltött állások fontosságának, nagy horderejének megfelelően mielőbb rendezzük.

Hogy tehetségesebb fiatalságunk vonakodik a közigazgatási pályára lépni, abban is látjuk okát, hogy intéző körök a munkaerőket akkor, midőn azok előléptetésére alkalom nyílik, nem méltatják, nem részesítik a kellő bizalomban, de sokszor mellőzik. A mi azután azt eredményezi, hogy azok, kiknek talán némi kedvük volna is a közigazgatási pályára, tudva azt, hogy kellő méltánylásban idővel sem részesülnek, — arra lépni nem mernek; vagy ha arra rá lépnek, alkalom adtán igyekeznek onnan menekülni.

Jó közigazgatási tisztikart tehát úgy nyerhetnénk, ha a tisztviselők fizetését szabályozzuk, illetőleg azokat emeljük s az alkalmas erőket arra lassan előléptítve, alkalom adtán fokozatosan előléptetjük. Ez által a tisztikarban az ambíciót és munkakedvet fokozzuk.

Ezuttal tehát azt kívánjuk, hogy az

üresedésben levő tanácsnoki állásra, a pályázott egyének közül választassék meg az, ki a közigazgatási pályán hosszabb időn át lelkiismeretes buzgósága, hivatottsága és munkaképességével leginkább igazolta, hogy a nagy fontosságú állásnak betöltésére szükséges előfeltételekkel bír s annak mindenkor díszére válik.

Ifjúságunk társadalmi helyzete.

— Irta: Kremmer Géza —

A magyar ifjúságunk társadalmi tekintélye, — főleg az angol és francia ifjúsáéhoz viszonyítva, — korántsem felel meg annyira a követelményeknek, mint azt oktatásunknak a nyugot-európai művelődéssel párhuzamban tett egyéb mozzanataihoz képest okszerűleg várhatnók. Alsóbb nívón áll ugyanis a mi ifjaink auktoritása (nemcsak a társas-, hanem a közéletben is), mint akár az angol, akár a francia ifjaké. Hogyha Jules Simonnak s közelebb Leyguennek, mint kultuszminiszternek a nézeteit figyelembe vesszük, körülbelül rájövünk azokra a szempontokra, amelyekből általános képzésű rendszerünk vizsgálatunk kell, — hogy ily módon megállapíthatók legyenek azon tényezők, amelyek segítségével az iskola olyan individuumokat szolgáltathat a társadalomnak, a kik mindenképen kifogástalanok s a kor sablonján fölüllalanak.

Nem szándékom ezúttal az elméleti előrehaladás különböző fázisait és rendszereit bírálni, csak a társadalmi félszégsegekre óhajtok utalni, melyek folytán ifjúságunk helyzete oly szomorú képet nyújt.

Ha valaki már erkölcsi öntudatának intenzív becsét és fontosságát fölfogni képes: akkor első sorban az a kérdés, hogy önnöntetteiért felelősséget vállal-e a társadalom s a világ előtt? . . .

Ezt a kérdést intézem én először is a magyar ifjúság minden tagjához s ha erre bátor és biztató „igen”-t kapok feleletül, akkor minden theória, minden szubjektív tekintet mellékes előttem, s megnyugszom

abban, hogy az erkölcsi világrend harmonikus céljait ez új egyed zavarni nem fogja, mert a társadalom tendenciáinak fonatát tovább szőni képes lesz.

Ifjaink legnagyobb része azonban nem képes felelősséget vállalni társadalmi föllépésének igen sok momentumára nézve a társadalommal szemben, — más szóval: nem képes reagálni a társadalomnak — mintegy kihívó és tetteszólító — támadásaira . . . s innen van, hogy ezen, a férfiaság mértékül elismert tényezők elhanyagolása következtében nem foglalhatja el a társadalmi auktoritásnak azt a helyét, melyet egyébként értelmi és szellemi erjével fogva érdem szerint betölthetne.

Mindezek alapja szerintem a bizonytalanságban s járatlanságban rejlik, amely megint azért harapózott el oly nagy mértékben, mert közoktatásunkban hiányzik az erkölcsi képzésnek az a módszere melynek segítségével a lélek alapképességei férfias magatartással jegezesedhetnek s aczéljellemmé edződhetnek. Két ismert irányzat áll e téren előttünk: az egyik a föltétlen vallási — mely filozófiailag inkább az idealizmus felé hajlik, — a másik objektive gyakorlati jellegű, — ez inkább a naturalisztikus tanokkal halad párhuzamban. Egyik sem felel meg annak a célnek, amely társadalmi követelmények tekintet bevetelével határozható meg. Az előbbi túlló a célon; az utóbbi tévesen fogja föl a teendőket.

Angolországban s a francziáknál egészen másként áll a dolog. Ott az egyetemi polgárság sociológiai tekintélye mintegy hatalmas támaszpontja a közéletnek; nem az egyéni álláspontban tükröződik vissza a helyzetnek ez a szebb színe, hanem az organum általános társadalmi hatásköre terjed ki magasabb eredményekre.

Igaz ugyan, hogy ott a viszonyok pénzügyi tekintetben sokkal könnyebben javulhatnak; igaz ugyan, hogy Angolországban az egyetemi polgár évenként leg-egyszerűbb igények mellett is átlag 2000 frtot költ magára, — csakhogy, ha a társadalmi auktoritás megállapításának többi tényezőit tekintjük, belátjuk, hogy — habár

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA.

Itt állok . . .

Itt állok a hegygerinczen,
Innen nézek le a völgybe,
Arra a szép, kedves, áldott,
Buján termő, drága földre.
Vadvirágos rétek, mezők,
Telt kalászos, dús keresztek,
Gyönyört adó, áldást osztó
Kínesei a természetnek;
Elmerengve el-elnézlek,
Bűvös-bájos, drága képek.

Völgy ölén, a faluvégen,
Zúg a gép a szérűn épen
S míg zúgása messze hallik,
Fogy a szalma, hullik a szem
És a gazda szeme hizik
A pirosló gabnaszemtől,
S öröm a gazdasszony szívéen:
Milyen kenyér sül majd ebből;
Aldás lesz minden faluján,
Mint áldott az, a ki adja!

Nézek, nézek a szép völgybe,
Aldásom száll minden rögre,
Hol fű, virág, gabna kélt ki; —
És lelkem merül gyönyörbe,
Ha a völgy homokján látom
Termő tőkék diszlo sorát,
S mintha ajkam izlelné már
Kedvre gyujtó, tüzes borát
S mintha fülemben hangzana,
Tréfás szó és édes dana!

Oh te édes drága élet!
Mindent érlelő perceddel,
Gyönyört hintő javaidal
Oly hirtelen mért röppensz el?
S míg gyönyöreid élvezzük,
Mért kell gondolni a végre? . . .
. . . Ah de miért a tüprengés, —
Szemem fölvetem az égbe:
Ott a remény; azért áldja
Az urat szívem fohászal!

Minka Béla.

Leánybarátság.

A két kebelbarátnő, Irén és Margit élénken csevegtek. Azon bál előestéje volt, melyen Margitot, az ifjabbat bemutatták a nagy világnak. Margit kipirult arcozokája híven tolmácsolta az izgatottságot, mely egész lényét áthatotta s hevesebben dobogtató szívéet.

Az első bál! óh Istenem, mennyi eseményt, mennyi kalandot és boldogságot remélt az első báltól.

Irén már blazirtabbnak látszott, mosolygott barátinője izgatottságán, sőt talán kissé nevetésesnek is találta azt.

— Képzeld csak, Irénkém „ő”, ő is ott lesz — „ő”, az a csinos fiatal ember, kiről már annyit beszéltem neked!

— Kis bohó! igaz, hogy sokat emlegetted álmaid hőjét, de nevé soha sem árultad el! Hogy hívják hát a boldog ismeretlent, kiről éjjel nappal ábrándozol? Nekem, legjobb barátnődnek, csak megmondhatnád! Biztosítlak, hogy megörzöm titkodat!

— Neve . . . neve . . . nem, kiáltá nevetve, nem mondom meg; holnap teljes nagyságában megmutatom.

— Várj csak, álszentelkedő, én sem avatlak ám többé szívbéli ügyeimbe!

— Ne duzzogj, hiszen eléggé sajnálom, hogy nincs még mit győnöm. Csak annyit mondhatok, hogy sokszor látom „ő”-t az útezen, hogy végtelenül tetszik nekem s végre, hogy minden találkozásnál zavarba jövök s fülig elpirulok. Azt már tudod, hogy magas, karesú, koromfekete szeme s csinos kis bajusza van, hogy megjelenése férfias, tekintete szellemes, szóval tudod, hogy én — hogy ő — itt pirulva szakítá félbe Margit élénk leírását.

— Szóval, végzé be a másik leányka, tudom azt, hogy fülig szerelmes vagy abba az ismertlenbe. De hiszen holnap meglátjuk, mondhatom, kíváncsi vagyok ideálodra.

— Irénem — ugy-e rajta leszel, hogy holnap megismerkedjem veled, te sokkal

ügyesebb és okosabb vagy nálamnál, segíts hát kérlek bajomon.

— Nyugodt lehetsz, mindent megteszek érdekedben. S ha majd örömmel néztek egymás szemébe, vidáman csevegtek, szívesen leszek elefantod, örök állók fel melléd s nem bocsátok hozzád más halandót.

— Oh! te drága, te egyetlen! hogyan háláljam meg neked ezt?

— De későre jár már az idő, mennem kell! Szépséid hát magad holnapra, szedd elő legkedvesebb arcozokádát — a többi majd elvállik. Jó éjt! szép álmokat.

Forró baráti ölelés — néhány édes csók s a két barátnő elvált.

Elérkezett a várva várt est. A díszes teremben bájos leánykák sétálnak fel alá s oly sokan vannak, oly igéző megjelenésük, hogy csak nagy nehezen sikerül fölfedeznünk a két barátnőt. De hiszen épen itt vannak, mindegyik szép a maga nemében, mindegyik büszkesége gardirozó édes mamájának. Irén tüzes szemével, hollőfekete hajával, fenséges alakjával valóban gyönyörű. De minden tekintetben bájos és kedves Margit is. Mint ujdonsült bálzó fehér ruhát visel és más nem is emelhetné jobban tiszta rózsás arczbőrét, mint ama lenge, fehér felhő, mely nyulánk alakját fedi. Hamvas szőke haja nyakába tűzve, csak néhány kis fürtöske kandikál hamis kásan homlokára, különben kissé bágyadt kék szeme ma ragyogó tüzeben égett. Várni látszik valakit, mert tekintete keresve járt ide oda a teremben.

Irén nagy érdeklődéssel szemlélte barátnőjét, miközben látszólag egészen elfogulatlanul beszélgetett vele a jelenlevőkről. Ekkor észrevette, hogy Margit arczát hirtelen lángpir borítja el s zavartan sűti le szemét.

— Itt van, — susogá Margit — épen most lépett be az ajszó.

— Hiszen ez Nyéky Gyula, jól ismerem, a minap sokat táncoltam vele.

Margit ijedten tekintett barátnőjére; szeme aztán önkéntelenül ideálját kereste,

ki őt a sok szép leány közt még nem találta fel. Margit kitünően táncolt, a fiatalság kézből-kézbe adta, még is most csaknem kedvetlenül kelt föl, hogy egyik rendezővel egy tourt lejtessen.

Irén ott maradt helyén, haragosan tekintett barátnője repülő alakja után s halkan mormogá: Ej, ej! tehát Gyula! — ez tetszik hát a kis ártatlannak. S úgy látszik ő kegyelme is érdeklődik! a mióta észrevette, mást nem is lát! Én meg mindig hidegnek tartottam s ime mennyire lángol! Ni, ni, most közelit Margithoz, — szóba áll a táncossal, ki éppen letette, — most vissza térnek együtt, bemutatattja magát! Hogyan ragyog a kicsike szeme. — No lo korán örülsz! — Gyula meg majd elnyeli pillantásával — most meg éppen tánczra perüdnek.

„Szabad kérnem, Nagysád!” E szavak vetnek véget Irén megfigyeléseinek. Azonban alig tért vissza helyére, megint Margitra leselkedik, ki boldogságtól sugárzó arczal sétál Gyula karján.

De felhangzik a keringő esalogató hangja s a felkapott tánczosnő nem soká örülhet lovagja társaságának, megfosztják tőle követelő tánczosai.

Gyula magára maradvá észreveszi Irént s hozzá siet. A leány rendkívül nyájasan üdvözli Nyékyt. Rövid szóváltás után felkéri, kísérje a közeli ablakfülkébe, nagyon melege lévén, pihenni kíván.

Abban a perczen, midőn elfoglalták helyüket, Margit haladt el mellettük. Irén úgy tett mintha nem látta, mily érdeklődéssel szemléli szomszédja Margitot, s hangosan nevetett.

— Látta azt a hegyke fiatal hölgyet? Csakugyan nagyszerű!

— Mi az a nagyszerű? mi történt hát azzal a hölgygyel?

— Semmi sem. Csak az a megjegyzés jutott eszembe, melyet az a hölgyecske önre tett, midőn a terembe lépett.

— Megjegyzés — s oly komikus az a megjegyzés? . . . Az a hölgy . . . rólam be-

ugyanazok az eszközök állanak rendelkezésünkre, mint ott: — még sincs meg a kellő eredmény.

Sokszor hallom emlegetni az ifjúság blazirt és kedvetlen magatartást, mely úgyszólván pesszimiztikus jelleget kezd magára ölteni. Igen, — igen, de mindig eszembe jut, hogy mindennek fő oka éppen a társadalmi helyzet hátramaradottságában rejlik, mely elkésztíti a kedélyt s károsan hat a szellemi élet minden ténykedésére.

Ha nálunk az ifjúság társadalmi helyzete azon a nivón állana, amelyet a fajtyphusához mérten megérdemel, akkor bizonyára fokozottabb erővel haladna előre az általános társadalmi fejlődés, mert míg az egyesek energiája kelleklog kifejlenék, addig az organum közös érdekei sem maradnának háttérben.

Most már csak az a kérdés, hogy vajon melyek azok a módok és eszközök, a melyeknek segítségével a magyar társadalmi élet ezen betegségét gyógykezelní lehetőséges; miként állapíthatnók meg azokat az elveket, melyek alapján az ifjúság társadalmi organumának üdvét remélhetnők.

Ha a dolgot szorgosabb vizsgálat alá vesszük, be fogjuk látni, hogy itt első sorban azon körülmények pszichológiai és szociológiai lényegének elbírálására kell tekintettel lennünk, a melyek közt a magyar ifjúság jelenleg él és mozog. Látjuk első sorban, hogy a közép és felső oktatási rendszer a társadalmi rutin elsajátítására alkalmat nem nyújt; a társas életben való könnyed szereplés begyakorlása terveibe fölveve nincs; az általános társadalmi ismeretek és szórakozási módok megszerzését nem teszi lehetővé. Már pedig úgy az anyagi, mint a szellemi élet szempontjából véve föl a tárgyat: bizonyos, hogy mindezen szituációk megváltoztatásával ellenkező, tehát tetemesen tökéletesebb eredményeket érhetünk el.

Tanítsanak már most mindenk előtt középiskolánkban illetant! Vegyék ezt szigorúbban és lelkiismeretesebben, mint a többi tárgyakat összevéve! Hogy ennek folytán mily sikereket érhetünk el a társadalmi javulás terén, annak igazolására csak a katonai akademiákat és iskolákat hozom föl példakul, ahol az illetant általában kötelezett tantárgyat képez. Tessék megvizsgálni, hogy a katonai pályán mennyivel több aktív társadalmi érzéssel, mennyivel biztosabb föllépéssel találkozunk. A hölgy világnak meg általában ismert a nézete a katonai udvariasság — és lovagiaságról!

Az illetant alapja az erkölcsi fölfogás határozott vonásaiban található föl s ennélfogva a jellemképzésnek is egyik fő faktorát képezi. Az egymás iránti kölcsönös jogok és köteleességek is meg vannak határozva az illetant tanításában, s így ki-ki megismerheti belőle tekintélyi álláspontját, melyet a társadalomban elfoglalhat; tudja ez által méltányolni másnak egyéniségét, érdemeit, rangját és tetteit. Így jönne létre egy oly öszhang az ifjúság társadalmi

organumában, mely megalapítaná a szociológiai előre haladás alapkövetéit.

A társadalom önfeláldozása az ifjú nemzedékkel szemben meghozza a maga eredményét, mert kölcsönhatást hoz létre a maga és az ifjúság társadalmi organuma között. Amely mértékben javítjuk az ifjúság társadalmi helyzetét, oly mértékben vesszük jövőben föllépésének és munkásságának hasznát.

Ha egy nemzet társadalmi életében az ifjúság lenézésben részesül, akkor magamagát nem becsüli az a nemzet; mert pl. minél nagyobb tiszteletben tartja valamely állam a maga polgárját, annál nagyobb tekintélyi álláspontot szab meg az egyes polgárainak.

Mindezekből világos, hogy a konzekvenziák az illetantnak a középiskolákba való föltétlen fölvetelét követelik s hogy ez az első teendő az ifjúság társadalmi helyzetének javítása érdekében.

Szükséges továbbá az uralkodó pesszimizmus megszüntetésére, annak a ködös bölcselnek, továbbá annak a „szkeptikus és gúnyoros dilettantizmusnak“ elfojtása, amely elharapozott az ifjúság kebelében, megtörve a munkakedvet és akaraterőt.

Ezen, — véleményem szerint — legkönnyebben úgy segíthetünk, ha a művelt világ szórakozási módjainak élvezetét lehetőleg könnyűvé tesszük (úgy a középiskolai tanulóknak, mint az egyetemi polgároknak), a minők a billiárd, sakk és a sportok.

Azon kell tehát lennünk, hogy minél több olyan intézet létesüljön, amelyben ezen szórakozások hivatalból állanak az ifjúság rendelkezésére s ott erkölcsi felügyelet alatt végezhetnek.

Meg vagyok győződve, hogy ezen általam proponált módosítások oly jelentékeny javulást idéznének elő ifjúságunk társadalmi helyzetében, a mely örömeire lenne minden igaz magyar hazafinak, a ki a közélet iránt érdeklél viseltetik. A magyar társadalom filozófiai és erkölcsi műveltségétől függ tehát annak belátása, hogy itt az idő, kebelében egy olyan mozgalmat megindítani, mely a nemzet virágának tarthatatlan társadalmi helyzetén lehető javításokat eszközöljön.

All right!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Köszönet nyilvánítás.** Városi közönségünknek részvételirára, melyet az oly szerencsétlenül kimúlt László főherceg halálakor József kir. főherceg 6 fenségéhez intézett, a következő válasz érkezett: „Kecskemét város közönségének. Az Istenben boldogult feledhetlen László fiam elhunyt alkalmából hozzánk intézett fájdalmas részvét irata mélyen megindította atyai szívemet. Sajgó kebellem, de megadással olvastam a meleg érzéstől áthatott sorokat; megadással, melyet az Isteni gondviselés másíthatlan végzésébe való belenyugvás szent kötelessége reánk parancsol; mega-

szélt? Oh mondja meg hát kérem mit mondott Margit.

Iren naiv csodálkozással kérdezé! Hát ön ismeri Margitot?

Az elébb voltam oly szerencsés vele társalogni, különben is már régen ismerem.

— Úgy talán ön... no ezt ugyan megcsináltam. Nem, nem Margit semmit sem mondott, — el is felejtettem, hogy mit mondott, kiáltá jól tettetett zavarral, mely azonban még jobban felingerelte Nyéky kiváncsiságát, ki mind sürgősebben kívánta hallani Margit megjegyzését.

— Nos hát, ha éppen annyira óhajta, megmondom, de ígérje becsület szavára, hogy Margitnak nem szól.

— Igen, igen ígértem, mindent ígértem, mondja csak el végre azt a komikus megjegyzést, mely önt annyira megnévetette.

— Ime tehát, Margit önt meglátva így szól: Nem találod, hogy az a fiatal ember feltűnően hasonlít Kánya Bélához. Oly egyéniség ez, ki ostobasága, neveléséges kellemetlen modora és szerencsétlen külseje által egyaránt kitűnt s az összes ifjú hölgyek réme volt.

Iren látszólag menteni igyekezett barátját, de Nyéky felállt, meghajította magát a gyengéd öszinte barátnő előtt. „Végtelenül lekötéltezt,“ mondá és távozott.

Ennek ugyan megadtam, gondolá gúnyosan Iren, azt hiszem gyökerestől kitéptem szívéből az érdeklődést. Miért is nem akarta észre venni, hogy nekem is tetszik! De itt jön Margit: Beszéltél vele, mit mondott? nos, hogy tetszik?

— Nem csunya. — Téged is emlegetett, de mondhatom, nem éppen izlésem az a képzelődő ember.

— Mit beszélsz Iren — „ó“ és képzelődő! Csak hallottad volna, hogyan csevegett velem s mi mindent mondott!

— Ártatlan kis csacsi! Csak hallottad

volna, hogyan csevegett velem s mi mindent mondott nekem! ismétlé gúnyosan Iren!

— Oh mond meg hát kérlek, ne gyötörj.

— Ha éppen kíváncsi, im halld tehát:

„Nem is képzeli, mily kellemes a társalgás az ilyen ügyetlen kis Backfischsal, a naiv gyermek minden szép szót, minden bókot készpénznek vesz s boldog, ha epedve nézek reá. Valóban magasztos tudat, hogy az a libácska imád... de nem szeretnék hazudni, — talán még sem nevezett libácskának, ha jól emlékszem így szól: Mily magasztos tudat, hogy az a viruló kis leány imád!

— O beszélt így, óh az az utálatos, hazug ember! még néhány perc előtt nem győzte elmondani, mily régóta csodál és tisztel. Mennyire fáj szívemnek ez a csalódás.

— A könyvek záporoként omlottak arcára, úgy hogy Iren ijedten vonszolta keseregő barátját a legrejtettebb sarokba.

Vigasztalni akarta, de Margit büszkén emelte fel fejét, visszautasította barátját igyekezetét s így szól: Ne fáradj, majd legyőzőm fájdalmamat, de biztosítlak, hogy a szeretetreméltó Nyéky úr rosszul ismeri azt a Backfisch.

Margit és Gyula közönyösen haladtak el az este egymás mellett, kerülve egymás tekintetét.

Iren titokban ujongott — elérte célját. — Margitot továbbra is rendkívül ünnepeleék — nagyon sokat táncolt, de szíve vérzett, bár tréfált és nevetett.

Iren irigysége teljes diadalt aratott. A két fiatal szív nem találkozott többé, később is látták ugyan még egymást néha néha, eleinte elkésereedett pillantásokat váltottak, majd közönyösen haladtak el egymás mellett, míg végre nem ismerték többé egymást.

De a két barátnő közt is meg lazult a régi bizalom. Margit nem ismerte ugyan a tényeket, de nem tudta leküzdeni azt a kellemetlen sejtelmet, hogy önzetlen barátnője részes az ő boldogtalansága előidézésében.

Cypra.

dással, mert fejet hajtva az Úr akaratát előtti az örök Világosság országában való majdani viszontlátás tart fenn minket mely bánatunkban. Némi enyhítő irt találunk mélyen súlytott szívünkre annak vigasztaló tudatában, hogy sokan vannak, és a tisztelt közönség is azok közé sorakozik, kik velünk gyászolják korán elhunyt fiamat, hajlott korom egyik reményét; kik ezen gyászt oly meleg szavakkal tolmácsolják. Fogadják kegyeletes érzetöknek ezen megnyilatkozásáért legbensőbb hálás köszönetünkre kijelentését. Kelt Alesuthon 1895. szept. 16-án. József főherceg sz. k.*

— **Kitüntetés.** A 73. és 74-ik gyalogdandár, a 6-ik honvédszázad és 5. sz. tüzérezred tisztikara által Nyitrán rendezett díjlövészetnél városunkat az az elismerés érte, hogy Ugrik Mihály tart. honvédhadnagy és magyar államvasuti mérnök, úgy a puska, mint a forgópisztoly célzólovészetnél mint legkitűnőbb lövő az első díjakat vitte el. Jelenik Vincze altábornagy, midőn az egybegyűlt tisztikar előtt átadta a versenydíjakat s a nyertes kitüntető szavakban megdicsérte, azzal fejezte be beszédét: „Isten éltesse Kecskemét városát, azt a várost, mely ilyen derék fiaikat szül.“ Mi is büszké vagyunk derék földinkre, ki ily dicsőséget szerzett nekünk s örömmel gratulálunk kitüntetéséhez.

— **Közgyűlés.** A város törvényhatósági bizottsága f. szeptember hó 24-én kedden a „Nádor“ című vendéglő nagytermében rendes havi közgyűlést tart, melyen a tanácsnoki, fogalmazó és I. oszt. irnoki állások betöltetnek. Valószínűleg ugyanezen közgyűlésen nevezi ki a főispán a törvényhatósági mérnököt és utibiztost is.

— **A „Miklós Gyula“ szobormű végrehajtó bizottsága:** Dobokay Lajos, miniszteri oszt.-tanácsos országos borászati kormánybiztos, mint elnök. Engelbrecht Károly, központi szőlészeti és borászati m. kir. főfelügyelő. Dr. Lónyay Ferenc, földművelésügyi miniszteri titkár. Koritsánszky János, a kecskeméti állami „Miklós“ szőlőtelep igazgatója. Veress Alajos, központi szőlészeti és borászati magy. kir. felügyelő. Rác Sándor, ker. szőlészeti és borászati m. kir. felügyelő aláírással a következő értesítést küldötte szét: A „Miklós Gyula“ szobormű leleplezésének ünnepélye f. évi szeptember 29-én délután 4 órakor fog Kecskeméten, a város határában fekvő, állami „Miklós“ szőlőtelepen megtartatni, a következő program mellett: 1. Délelőtt 12 órakor megérkezés és fogadtatás a városi indóháznál. 2. Déli 12 órakor érkezés tetszés szerint. 3. Délután 3 órakor kivonulás fogatokon a várostól félóránnyira fekvő „Miklós“ telepre. 4. Délután 4 órakor a szobormű ünnepélyes leleplezése. 5. A leleplezés után: a) A szobormű felállítási költségein felül maradt összegből egy a „Miklós Gyula“ nevet viselő alapítvány létesítésének elhatározása. b) Tanácskozás az ezredéves kiállítás alkalmával tartandó szőlő- és borgazdasági kongresszus érdekében. c) A „Miklós“ telep megtekintése. d) Este 7 órakor visszavonulás a városba. e) Este 8 órakor társas-étkezés, (egy teríték ára 2 forint).

— **A városi zeneiskolába** a folyó tanévben beiratkozott: a zongora tanszakra 29, hegedűre 5, czimbalomra 4, gordonkára 1 és karénekre 10, összesen 49 növendék. Ezek közül tandíjmentesen vétettek föl 2, fél tandíjjal 2 növendék. A növendékek számának emelkedése folytán a városi tanács, különösen a nőnövendékekre való tekintettel, harmadik tanerőrlő is gondoskodott, a menyinyben, mint helyettes Veress Klára okl. népiskolai és nemzeti zenedét végzett zongora tanítónőt alkalmazta; azonkívül intézkedett arra nézve is, hogy a Perl féle üzlet kiköltözése által üressé vált helyiség rendezhető legyen. Az iskolának ezen öröndetes felkarolása a közönség által, mindenestre annak szükséges voltát igazolja s csak helyeselhetjük a városi tanács eljárását, midőn ezt mérgtve, intézkedési által az iskolát, a czélnak minden tekintetben megfelelő kulturális intézménynek fejleszteni iparkodik.

— **A reform. törvények életbeléptetésével,** nálunk is a népség alsó rétegeiben nagyobb a mozgalom, hogy a polgári házasság kikerülésével csak egyháziilag kelhessenek egybe. Mindennap nagyobb tömegek vonulnak föl a templomokhoz s míg más évben éppen szeptember volt a legnyugalmasabb hónapja az eskető lelkeseknek, most ugyancsak meggyűlt a bajuk. De másrészt értesültünk, hogy igen sok pár csak október 1-jét várja, hogy a boldogító „igen“-t elmondhassa.

— **Madarász Elemér,** a kecskeméti anyakönyvi kerület miniszteri biztosa, f. hó 28-án érkezik körünkbe, hogy itt az anyakönyvvezetőknek a szükséges utasításokat megadja.

— **Az iskolai év kezdete.** Hogy ifjúságunk komoly akarattal mint igyekszik szellemi tőkét gyarapítani, igazolja iskolánk nagy látogatottsága. Eddigél a követ-

kező beiratások eszközöltettek: a jogakademian beiratkozott 65, a róm. kath. főgymnasiumba 305, a reform. főgymnasiumba 247, az állami főreáliskolába 235, a polgári s vele kapcsolatos elemi leányiskolába 396, az ipar- és keresk. iskolába 457 növendék.

— **A városi vízvezeték ügye** egy lépéssel közeledek megvalósulásához. F. hó 15-én nagy számú érdeklődő közönség gyűlt össze a „Nádor“ vendéglő nagy termében, mely a vízvezetéknek társadalmi úton leendő létesítését kimondván, egy bizottságot küldött ki az előmunkálatok megtételére. Ez a bizottság szervezi a részvénytársaságot, mely 1500 drb 100 frt névértékű részvénytartalal alakul meg s a próbatételeket haladéktalanul eszközölteti. Megkerestett a város közönsége is, hogy erkölcsi és anyagi támogatásával járuljon hozzá a vízmű létesítéséhez. Meg vagyunk győződve, hogy a közgyűlés eme nagy szabású művelethez, mely egészségügyi és a közönség háztartási és kényelmi érdekeit elégíti ki, pártolni fogja.

— **Az első osztályú irnoki állásra,** mely tudvalevőleg a kedden tartandó közgyűlésen választás útján töltenek be, ketten folyamodtak: Tormássy Ferencz II-od osztályú irnok és Rapasányi Gyula napdijs irnok.

— **A főreáliskolába** 235 tanuló iratkozott. 128 helybeli, 107 vidéki; 172 magyar, 55 német, 5 szerb, 3 román; 93 kath., 8 görögkeleti, 12 ágostai, 32 ev. reform., 90 izraelita. Az ifjúság létszáma miatt az osztályokat szét kell választani a tornaoktatásnál.

— **Eljegyzés.** Szabó László járásbíró-sági albiró, a helybeli fiatalság egyik kedvelt tagja, f. hó 15-én jegyezte el Izsákon Strohal Vincze uradalmi főtisztartó szép és kedves leányát Irmát. Tartós és zavartalan boldogságot kívánunk a fiatal párnak.

— **Honvédszáraink** a halasi nagy hadgyakorlatok után, mint halljuk, holnap hétfőn jönnek haza. A hadgyakorlatok igen jól sikerültek s huszárságunk teljes bravourral oldotta meg minden alkalommal feladatát a régi érdemekhez tehát újabb babérokat fűztek ismét.

— **A postahivatal költözik.** Posta hivatalunk, melynek forgalma az utóbbi időben óriási mérvű haladást tett, a Thomka-féle házban e czélra épült alkalmas helyiségébe ma vasárnap költözik át, úgy, hogy az új hivatal helyiségben működését holnap 23-án kezdi meg.

— **Pályázat.** Kecskemét város törvényhatóságánál lemondás folytán megüresedett tanácsnoki állásra hirdettet pályázat határideje szeptember hó 15-én délelőtt 11 órakor lejárt. Ezen állásra pályáztak 10-en és pedig: Fűvessy Imre r.-alkapitány, ifj. Baktai Mihály javadalmi s. ügyvezető, Gyenes Bertalan r.-alkapitány, Dékány László I-ső aljegyző, Fördös Dezső ny. v. főkönyvelő. Vágó László r.-alkapitány, Zolnay Antal ügyvéd, Révész Bencez javad. hiv. pénztárnok, Domján István II-ik aljegyző és Soós József v. adópénztárnok. A pályázók túlnyomó többsége közigazgatásunknál működő tisztviselő s ismert munkaerők. Hogy a pályázók közül kit fognak a választók bizalmukkal kitüntetve a tanácsnoki székbe helyezni, az a jövő, de legfőképp a választók titka. Mi nehogy rézhajlóknak látsassunk, a pályázók közül senki mellett állást nem foglalunk, jelszavunk csak az, hogy a jók közül választassék a legjobb, a legalkalmasabb, melynek megbírlását az intőző körökre s a választókra bizzuk.

— **A kecskeméti állami földmives iskola** első tanévére a beiratkozások f. hó 20-án kezdődnek. Ezen iskola két évi tanfolyamból áll, mi mellett a nyári szorgos munkára való tekintettel, meg van engedve, hogy a gazda ifjak márczus 15-ike után otthonukba mehessenek s munkájokat sajátjukban érvényesítsék és értékesítsék. Feltételi feltételek: a betöltött 16 éves életkor, legalább is elemi képzettség. A növendékek bejárók s bent lakók, az előbbiek teljesen díjtalanul, az utóbbiak ellátásukért hav 13 forintos fizetés mellett vétetnek fel. Bővebb értesítéssel az iskola igazgatósága szolgál.

— **A régi városház épületben** levő helyiségben, hol a téli félévben az előadások is tartanak. Kecskeméti illetőségű, szegénységi bizonyítvánnyal bíró ifjak teljesen ingyenes ellátásra is felvételtnek korlátolt számban; erre vonatkozólag is az iskola igazgatóságához kell fordulni.

— **Rösler Lajos** akadémiai festő és szobrász, a ki sikeres kompositióival, a Kossuth-szobor mintázata s a szász király tulajdonát képező II. Rákóczy Ferencz arczképének másolatával méltó föltűnést keltett, városunkban telepedett meg, hogy itt a millenaris kiállításra küldendő műveit befejezze. Mint halljuk a közgyűléshez az iránt folyamodott, hogy a város az ő útmutatása szerint festészeti, szobrászati s kiállításra alkalmas műtermet építtessen, melyben időnkint hazai és külföldi festők művészeti munkáiból kiállítás ren-

deztetnek s a tanuló ifjúságnak szépérzéke, művészetek iránti fogékonysága, esetleg gyakorlati ismeretei bővítésére hely és alkalom nyujtassék.

— **Köszönet nyilváníttás.** A kecskeméti iparos ifjúság önképző egylete által rendezett színelőadás alkalmával felül-fizetni sziveskedtek: Mayerfi Zoltán 2 frt, Lukács Menyhért 2 frt, Szabó Lajos 1 frt 50 kr., Tóth Mihály 1 frt, Csöcs László 1 frt, Biksi Imre 50 kr. és György József urak 50 kr., összesen 8 frt 50 kr., melyért az önképző-egylet hálás köszönetét fejezi ki.

— **Az 1895. évi fegyveradó kivétele** Kecskemét th. város és Bugaczmónostor területére befejeztetett. Erről az érdekeltek azon figyelemmel értesítetnek, miszerint a vonatkozó kivételi adólajstrom, a városházánál f. évi szeptember hó 19-től számítandó 8 napon mindenki által megtekinthető s hogy az adókivétel ellen mindazok, kik a kivételi lajstromban tárgyalt adónemmel már a múlt évben meg róva voltak, a lajstromok közzétételét követő 15 nap alatt, azon adózók, kik a kivételi lajstromban tárgyalt adónemmel ez évben első ízben rovatnak meg, adótartozásuknak az adókönyveskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt felebbezéseiket az 1883. évi 44. t. cz. 16. §-a értelmében a kir. pénzügyvizsgálatósághoz beterjeszthetik; később beterjesztett felebbezések figyelembe vételni nem fognak.

— **Az ev. ref. jogakademián** f. hó 15-én értek véget a vizsgálatok és beiratkozások. Örömmel konstatáltuk, hogy a joghallgatók száma 48 százalékkal emelkedett a tavalyihoz képest. A tanév 16-án ünnepélyességgel nyitott meg. Az ifjúság 7 órakor gyülekezett össze s vonult a tanárikar vezetésével a templomba ünnepi istentiszteletra, a szentlélek segélyül hívására. Istentisztelet után ismét visszavonult a polgárság a II. számú terembe, hol felolvastattak a fegyelmi szabályok, mely után Dr. Kovács Pál igazgató úr lelkes szavakkal buzdította a hallgatókat szorgalom és kitartásra. Ezzel az ünnepély véget ért, a hallgatók szét oszlottak saját termeikbe, hol azután az előadások kezdetüket vették.

— **Balog Bandi** sokáig nélkülözött zenekara végre a múlt héten hazaérkezett. A banda jól van szervezve; sok szép új darabot hoztak Szilvácsról.

— **Újév napja.** Igen, az izraeliták szeptember 19-én az elmúlt csütörtökön újév napját ülték, a mely nappal a világtéremtéséről számított 5656-ik évbe léptek át. Ezen nevezetes napot, mint a kiengesztelés napját soha meg nem szűnő kegyelettel ünnepelték derék polgártársaink. Az 5656-ik év különben azon rendkívül fontos epochát alkotó változást jegyzi föl a zsidók krónikájába, hogy nálunk ez évben lesz vallásunk a „törvényesen elismert” vallások közé iktatva s törvényesen kelhetnek házasságra más vallású egyénekkel is.

— **Sajtlopás.** Vörös Mihály számadó juhász urrétai tanyai lakásáról a kamrából, melynek ajtaját, mint káros mondja, éjjelre is nyitva szokta tartani f. hó 14-én virradóra 26 darab mintegy 60 frt értékű juh-sajtot ismeretlen tettesek elloptak. Káros panasza folytán a nyomozás a sajtra éhező tolvajok ellen folyamatba tétetett.

— **Subalopás.** Varga Sándorné úrréti tanyás folyó hó 15-én délelőtt kocsival bejött a városba, s míg gazdájával dolgát végezte, az idő alatt gazdájának 7 tizedbeli háza előtt álló kocsijáról világos nappal egy juhbőr subát ismeretlen tettes leemelt. A tolvajt a rendőrség keresi.

— **Veszedelemes cseléd.** Kecskés Sándor 20 éves béres cseléd, kinek egyik rossz tulajdonságai közé tartozik többek közt az is, hogy szolgálat adóival nem igen tud összeférni s ha csak teheti hát, „kötelkedik” gazdájával. Így történt, hogy gazdája Héjjas Józsi bátyánkhoz 19 éves Ferencz fiát f. hó 14-én reggel csödőri birtokukon azért, mert az neki parancsolni akart, megtámadta s a keze ügyében levő zsebkéssel hasba szúrta. Szerencse, hogy a kés pengéje beljebb nem hatolt, mert akkor a beleket átjárva, minden esetre végzetes kimenetelű lett volna a fiatal gazdaemberre. A rendőrkapitány elé állított gonosz cseléd azt adta elő, hogy ő nem szúrta meg gazdája fiát, hanem az kapott a késébe, csak akkor adta meg magát és ismerte be tettét, mikor a rendőrkapitány figyelmeztette arra, hogy az ember hasával nem kaphat semmibe. Úgye a kir. járásbíróhoz tétetett át.

— **Dr. Kohút Adolf földink,** az ismert berlini író és a „Berlini Magyar Egyesület” elnöke, e hó 12-dikén József főherceghez a következő részvétellel intézte: „A Berlini Magyar Egyesület” tagjai fájdalomtelt szívvel értesültek azon megrendítő, szerencsétlen végeztől, mely ő Császári és királyi Fenségeit, József főherceg urat és Fenséges nejét, mindenki által szeretett fiuk, László főherceg, gyászos elhunytával érte. Ha van is oly fájdalom sebre, ha van gyógyító hatású balsam a szomorú fenséges szülők, a bánatos család s a

nemzet részére, úgy csak azon általános, szívhezható részvéte lehet, melylyel minden magyar hazafi de ép úgy az egész nyelvt világot osztoz a mély gyászban. A Mindenható enyhítse e tudatban ő Fensége keservét, ő Fenségeitől távol minden szomorúságot. Ezen levélre Dr. Kohút Adolf a következő meglátást küldte: „Budapest, 14. IX. 95. Legfelsőbb parancsra a fenséges család legelsőbb őszinte köszönetét nyilvánítom az oly szíves részvéteért, mely a fenséges úr atyai szívét némi vigasztalás melegen érintette. Báró Vécsey Földvarmester”.

— **Búcsúzás.** A reáliskolai tanári testület a városunkból távozó Seemann Kálmán és neje tiszteletére, múlt hétfőn a Beretvás-szállóban búcsúvacsorát rendezett. A testület érzelmeit Hanusz igazgató tolmácsolta, méltatva a távozó kolléga úgy tanári, mint társadalmi működésének érdemeit. Seemann Kálmán tegnap reggel utazott el Sopronba. A vasúti pályaházhoz kikísérték kollégái és a reáliskolai tanulók nagy számmal. Megelégedés kísérje új állomáshelyén!

— **Borjú lopás.** Juhász József köncsögi lakostól f. hó 14-én viradóra ismeretlen tettesek egy darab 4 hónapos kékes szőrű szopos bikabornyút elloptak. A rendőrségnél azon hit uralkodik, hogy a jó húsból levő bornyút valami murira kezelték el, a nyomozás egyébként a tettesek ellen folyik.

— **Véres verekedés.** Dukai György ballószegi lakost folyó hó 15-én viradóra saját birtokán 4 ismeretlen ember megtámadta és a sárga földig leverte, talán agyon is verik a magánosan levő embert, ha a segélykiáltások által felhívott szomszédok el nem űzik a tetteseket. A rendőrség a tetteseket Pál János, Hoffmann István, Német József és Freitag István személyében kipuhította s a bíróságnak átadta.

— **Késelés egy leány miatt.** Biró István és Pap János folyó hó 15. és 16-ika közti éjjel együtt vigadtak a bálban, együtt mulattattak egy leányt; a szépet tevében a szemrevaló Biró lett a győztes, mi felett Pap János annyira elkeseredett, hogy a hajnali órákban haza felé bandukoló Biró Istvánt megtámadta és karján kétszer megszurta. A rendőrség elé állított Pap István tettét beismerte; ügyük a bírósághoz tétetett át.

— **Meghálálta.** Faragó József szentkirályi tanyához ezelőtt 4—5 hónappal egy ágról szakadt foltozó varga állított be s kért szállást; a tanyás megkönyörült rajta és magyaros vendégszeretettel fogadta hajlékába, mit az ismeretlen lábtüzművész azzal hálált meg, hogy Faragónak e hó 11-én körülbelül 15 frt értékű ruhaneműjét elemelte. A rendőrség a szurkoskezü vargát nyomozza.

— **Mi hír a szomszédban?** Félegyháza város polgárainak régi vágya valósul meg e hóban. Körülbelül 14 ezer hold közös legelőnek használt pusztát fognak felosztani a birtokosok között s művelés alá veszik azt a szűz földet, melyet ekevas még eddig nem érintett. Tudvalevő dolog, hogy félegyházi szomszédaink az alakulástól eltelt 152 év alatt hangya szorgalmuk, becsületes munkásságuk, de legfőképpen élelmességük folytán úgy megvagyonosodtak, hogy az eddig osztatlan — a közbirtokosság tulajdonát képező — földek aránylagos szétosztása égető szükségé vált. Az új megszállást a bíróság, megyei és városi hatóság jelenlétében a mérnökök most eszközlik. — Nagy-Kőrösön Rakodezay Pál a kecskeméti színház igazgatója 20 előadást szándékozik tartani október hónapban. Körösi szomszédaink a legnagyobb érdeklődéssel várják az ambiciózus színtársulatot. — Czeglédén a második artézi kút építését a héten kezdték meg. — A református templom tornyának építését egyelőre beszüntették, mert a megrepesztett falak és pilérek a nagy terhet nem bírják el. Most az egész építkezést budapesti építésszel vizsgáltatják meg s azok véleményes javaslata szerint folytatják az építést. — F. hó 17-én megtartott országgyűlési képviselő választáskor a czeplédi választók dr. Hegedűs Károlyt 489 szavazattal választották meg országgyűlési képviselőnek. B. Molnár Sámuel 390 szavazata ellenében.

— **Megtörtént egy szegedi paraszttal,** hogy törvénybe czitálták. Idézójével beállított egyik törvényszéki bíróhoz, a kitől azt az utasítást nyerte, hogy a menyiben idézője a Kecskeméti járásbíró úrhoz szól, ahhoz menjen. Négy nap mulva emberünk ismét beállit ugyanahhoz a bíróhoz, kinél négy nap előtt járt s keserves panaszra fakadt, hogy hát most már mi tévő legyen, megjárta Kecskemétet — még pedig csak úgy, gyalogszerrel — s ott csak azt mondták, hogy menjen vissza Szegedre. Ekkor mosolyogva világosította fel a bírót, hogy ő nem Kecskemétre a járásbíróhoz, hanem Kecskeméty Dániel járásbíró úrhoz küldötte!

— **A „Pesti Hirlap”** eddigelé legtöbb kedvezményt nyujt előfizetőinek. Akik a most következő negyedévre belépnek az előfizetők sorába, minden ráfizetés nélkül megkapják karácsonyi ajándékul a „Pesti Hirlap” nagy képes naptárát, mely az összes naptárak közt leggazdagabb tartalmú. Kapnak ezenkívül az előfizetők minden hónapra csinos „Kis jegyzéknaplót”, tehát tizenkettőt egy évben. Továbbá kedvezményes áron rendelhetik meg a hazánkban legszebb kiállítású „Párisi Divat” cz. heti divatlapot. Azt már mondanunk sem kell, mert köztudomású, hogy a „Pesti Hirlap”, mely hazánk két legjelesebb íróját, Jókai Mórt és Mikszáth Kálmánt sorolhatja munkatársai közé, ma az összes napilapokat felülmúlja tartalmasság dolgában. Naponként 20—24, vasárnapokon 32 oldalon jelenik meg. Hogy ezt teheti, holott ára (egy negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr.) oly népiesen olcsó, azt csak rendkívüli elterjedettsége magyarázza meg. De hát jó bornak nem kell czéger; csak föl akartuk olvasóinknak figyelmét hívni a rendkívüli kedvezményekre, melyeket a Pesti Hirlapnál minden hónapban előfizető is elérhet. A lap kiadóhivatalának czime, hova az előfizetési összegek postautalvánnyal küldendők: Budapest, V., Váci-körút 78. (A „Pesti Hirlap” saját háza.)

Kiadó lakás.

A páva-útcza elején egy három szobás lakás kiadó; értekezni lehet id. Szappanos Sándorral belső sétány 123. sz. háznál. 78 1—1

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterként — japáni, kínai stb. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg** selyemet 35 krtól 14 frt 65 kr. méterként sima, csikos, kockázott, mintázottakat damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szíu és mintázattal stb. *postabér és vámentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordulással: Henneberg G. (cs. és kir. udvarizálító) selyemgyára Zürichben.* Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

Han

utánzott „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan nagyon olcsók, de ép oly rosszak és így még a legkisebb összeget sem érik meg. Eme értéktelen utánatok könnyen felismerhetők mert

1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

Első Tokaji Cognacgyárból származnak,

2) ezen Tokaj Város Czimerével nincsenek ellátva:

Bejegyzett
Az Első Tokaji

Védjegye
Cognac Gyárnak

TOKAJBAN.

Valódi csakis

Tokaji Cognac Tokaj Város Czimerével
az Első Tokaji Cognacgyárból, Tokajban

a mely 1893/94. évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja
725,130 Liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható:
Főraktár: Bóka Zsigmond úrnál, minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben, gyógyszerár és jobb kávéházakban. 36 10—4

Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület”

által rendezett idej ötödik

ŐSZI LUXUSLÓ-VÁSÁR

október hó 6., 7., 8-án tartatik meg Budapesten

a lótenyésztési-társaság „Tattersall”-telepén.

Jól behajtott négyes és kettes fogatok, valamint belovagolt hátsalovak a legjobb ménesekből.

Az állami lovak árverése ugyanott október 4., 5. és 9., 10-én.

Részletes katalogusok az O. M. G. E. (Budapest. „Köztelek”), vagy a lótenyésztési-társaság (Budapest. „Tattersall” kerepesi-út) titkárságánál. 77 1—1

14,760.
1894. **Hirdetmény.**

A vágó járási közlegelőből 600 holdnyi terület 15 részletben — a pusztaszeri földek módjára, — a f. 1895. évi szeptember 29 napjától számítandó 12 évre haszonbérbe adatik.

Ezen földek kiadására f. évi szeptember 26-ik napján reggel 8 órakor a helyszínen nyilvános árverés fog tartatni, melyre haszonbérleti akarók, minden egyes részlet után beteendő 50 frt bánatpénzzel ellátva annak kijelentésével hivatnak meg, hogy az összejövetel a vágó-járási ösözháznál lesz.

Kijelentetik továbbá, hogy az árverésen vidékiek is részt vehetnek és hogy a haszonbérleti feltételek valamint a kiadandó részletek térképe, az árverés előtti időben is, a gazdasági osztályban megtekinthetők.

Kecskemét, 1895. szeptember 11.

73 2-2 **Gazdasági osztály.**

Borszéki víz

a szénsavas ásványvizek királya, mely tisztán, vagy borral vegyítve, igen kellemes üdítő italnak van rég idő óta elismerve.

A női bajok, vishólyag, idegbántalom, vérszegénység és emésztési zavarok kiváló gyógyszere.

Kapható: 26 0-5

NYIRÁDY LÁSZLÓ
ásványvíz-raktárban.

Edison által dícsérve!
Különösen sikerült képek!

Photoret

mellényzebben hordható
óra alakú, fényképező.

Igen gyakori utazóknak, vendéglőknek, detektíveknek, magánosoknak, üzletbereknek, bármely célra. Egyetlen nyomásra a legrovidebb idő alatt készült egy csodálatos kép, a nélkül, hogy a fényképezett tudná.

En a Photoret-Revolver-készíték egyfelvételben hat pillanatnyi felvételre szabályozó- és igazító készülékkel, melyek kezelése a lehető legegyszerűbb, hat tokkal együtt, 36 felvételre, 5 frt, elegáns katalógusban.

Photoret-főraktár:

Bécs, I., Predigerasse 5., földszint

Számtalan bizonyítvány igazolja a készülék hasznosságát a hogy ez nem játékszer. 6-6

Penzintézetek és malmok részvényei, valamint földbirtokok és egyéb ingatlanok eladását és vételét közvetíti alulírott.

Jelenleg van eladó

Részvény:

- 1 db Kecskeméti takarékpénztári.
- 3 db Gazdasági gőzmalma.
- 3 db Gőztéglagyári.

Mezőgazdasági gépek raktára.

Egy jókarban levő hatlóerejű gőzcséplőgép teljesen felszerelve, eladó.

Egy szomszéd vasuti állomás közelében fekvő

300 holdas birtok,

jó minőségű talaj, gazdasági épületekkel ellátva, kedvező feltételek mellett eladó.

BLEYER ADOLF

23 II. tized, Széchenyi-útea 2. sz. 0-5

13,174.
1895. **Hirdetmény.**

A kecskei úton felül, a bába ház melletti 5-5 holdas hat részlet szentkirályi irtványföld, a f. 1895. évi szeptember 29-ik napjától számítandó 6 évre, egyes részletekben újra haszonbérbe adatik.

Ezen részletek haszonbérbe adására folyó évi október hó 2-ik napján reggel 8 órakor, a helyszínen harmad izben nyilvános árverés fog tartatni, melyre haszonbérleti akarók minden egyes részlet után beteendő 10 frt bánatpénzzel ellátva annak megemlítésével hivatnak meg, hogy az összejövetel a sztkir. erdei bábaháznál lesz.

Kecskemét, 1895. szeptember 12.

72 2-2 **Gazdasági osztály.**

13,369.
1895. **Hirdetmény.**

A város alatt elterülő s összesen 205 holdat tevő téglatelepi földek 2-4 holdas részletekben, a folyó 1895. évi szeptember 29-ik napjától számítandó 6 évre haszonbérbe adatnak.

Ezen földek kiadására, folyó évi szeptember hó 25-ik napján reggel 8 órakor, a helyszínen nyilvános árverés fog tartatni, melyre haszonbérleti akarók, minden egyes részlet után beteendő 10 forint bánatpénzzel ellátva, annak megemlítésével hivatnak meg, hogy az összejövetel a Magonyi András-féle téglatelepen, a szőlmalom mellett lesz.

Kecskemét, 1895. szeptember 8.

74 2-2 **Gazdasági osztály.**

Szeszes hordók.

A t. cz. szőlősgazdák becses figyelmébe ajánlom, miszerint nálam nagyobb mennyiségű kevéssé használt szeszes hordó van eladó.

Ezek új borhoz különösen alkalmasak és míg a készlet tart úgy kiválasztva is jutányos árak mellett számítom tisztelettel

Halász Ferencz

67 3-3 kis-vásári-útea 120. sz.

Az államilag engedélyezett

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából.

I. osztályú nyeremények.

Húzás 1895. október 16-19-ig

nyeremény	korona	korona
1	80000	80000
1	60000	60000
1	40000	40000
1	30000	30000
1	20000	20000
1	15000	15000
1	10000	10000
2	8000	16000
8	4000	32000
10	2000	20000
13	1000	13000
100	400	40000
860	200	172000
9000	80	720000
10000 nyeremény	összesen	1268000

II. osztályú nyeremények.

Húzás 1895. decemb. 6-14-ig

nyeremény	korona	korona
1 jutalom	600000	600000
1	400000	400000
1	200000	200000
1	100000	100000
1	50000	50000
2	20000	40000
2	15000	30000
4	10000	40000
10	8000	80000
27	6000	162000
100	2000	200000
200	1000	200000
1150	200	230000
20000	100	2000000
21499 nyeremény	és jutalom	4332000

Kibocsátás 100000 sorsjegy
31,499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizetettek ki. A húzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben:

1.000,000

korona.

Az I. osztály húzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

AZ I. OSZTÁLYÚ SORSJEGYEK ÁRAI:

1/1	1/10	1/20	sorsjegy
40.-	4.-	2.-	korona.

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI:

1/1	1/10	1/20	teljes sorsjegy
80.-	8.-	4.-	korona.

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. augusztus hó.
Andrássy-ut 5. szám

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.
Sürgőnyczim: Magyarlotto, Budapest.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

Első államilag engedélyezett

Magyar Osztálysorsjáték

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten. 100,000 sorsjegy.

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

EGY MILLIO KORONA.

Első húzás 1895. október 16-19-ig BUDAPESTEN.

E szerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az I-ső osztály részére

1/1	1/2	1/5	1/10	1/20	korona.
40.-	20.-	8.-	4.-	2.-	

eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két húzásban érvényesek

1/1	1/2	1/5	1/10	1/20	korona.
80.-	40.-	16.-	8.-	4.-	

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihuzatnak, egyszersmind a nyereménnyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetettik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY főelárúsító, BUDAPEST, szervita-tér 3.

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-czim LOTTOHEINTZE Budapest — Vidéki megrendelők portó fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

Lottógyűjtődék, viszontelárúsítók és ügynökök mindenhol felállíttatnak.

64 6-3

ger mégis erősen hullámzott, úgyanyira, hogy úszás közben gyakran egészen elborított, nem a legkellemesebb izt adva ajkaimnak; a parton pedig ölyvi távolra kikicsaptak a hullámok, kagylókat és köveket sűrűre ki a tengerből. Nem is voltam rest halomra szedni a szebb kagylókat és csigákat, s egy üveg tengervízzel egyetemben táskámba pakolni.

Miután megfűrdünk és elemóziánk nagy részét bekebeleztük, kissé sétálni mentünk, a fürdőhelyiséget megnézendők. Az egész falu nagy része vendéglőkből és villákból áll, csinosan parkokkal és fasorokkal, utcai kövezék, s mindenütt a legnagyobb tisztaság uralkodik. Épületei elég csinosak, s többnyire emeletesre épültek. Vendéglői is igen elegánsak; az egyikben villamos lámpákat is láttam.

Majd visszatérve a tengerparthoz, a többiek példájára mi is, cipőinket levette és nadrágunk szarát fölhúzva, belementünk a vízbe, s nagy élvezettel szedtük a kagylókat. Később egy csónakra tettünk szert, s jó messzire eleveztünk a tengeren, míg végre az úszómesteri hatalom tudunkra nem adta, kendők lobogtatásával, hogy már visszamenni tanácsos. Különbben a magunk jószántából is visszafordultunk volna, mert az erős hullámok annyira hányták-vetették csónakunkat, hogy tovább maradván, az erős ringás következtében bizonyosan tengeri betegségbe estünk volna.

Miután retour-jegyünk csak ezen egy napra szolt, a csónakázás után kénytelenek voltunk felszedelőzködni és hajóra ülni, a mely visszavitt bennünket Swinemündébe. Jó félórát kellett itt várakoznom, míg a másik hajó megérkezik, mely bennünket Stettinbe fog szállítani. Ez egész idő alatt a kikötő bámulatába merültem el. Lábaim előtt egész árboz-erdő terült el, míg fejem fölött sirályok sokasága röp-ködött. Végre a várt hajó megérkezett, s én azon nem éppen kellemes reménnyel léptem a földézetre, hogy a tengeri betegséget ez 5 órai út alatt bizonyára megfogom kapni. De ez szerencsére nem következett be, miután az álom elnyomott s az egész utat csendesesen átaludtam. Esti 10 órakor értünk Stettinbe, honnan egyenesen Berlinbe utaztunk, azon tűnődve, hogy édes szép magyar hazám, miért nincsenek néked tengerpartjaid, tengeri fürdőid, hogy annak test- és lélekűdítő hatását közvetlenül élvezhessük. Hofmann József.

IRODALOM.

— **Táborszki Nándor** nemzeti zeneműkereskedésében, néhány nap előtt jelent meg Reinprecht Alajostól az ismert nevű szerzőtől, „**Mária-Dorottya**” keringő egy igen csinos dallamos tánczárab, mely máris általános elterjedésnek örvend s rövid idő alatt a közönségnek kedvenczvé fog válni. A csinos kiállítású füzetet, melynek ára 1 frt fölösleges dícsérünk, mivel már több csinos műve is forog

közkezen, nagyon ajánlhatjuk olvasóink figyelmébe, megrendelhető Táborszki Nándor nemzeti zeneműkereskedésében, Budapest, IV. Váci-útcza 30.

— **Könyvjegyzék.** A magyar orvostudományok és állatorvosi szakirodalom jelesebb termékeinek jegyzéke megjelent. Ezen jegyzékben elősorolt művekre megrendeléseket elfogad Koczányi és Vitéz könyv-, mű- és papirkereskedése. A jegyzéket ingyen és bérmentve készséggel megküldi a kiadóhivatal.

— A „**Magyar Hirlap**”, melynek főszerkesztője Horváth Gyula és felelős szerkesztője Fenyő Sándor, immár ötödik évfolyamát fejezi be s ez alatt az aránylag rövid idő alatt oly páratlan sikert ért el, annyira megalálta az utat az intelligens nagy közönség szívéhez s elméjéig, hogy ebben a tekintetben első helyen áll ma a sajtó organumai közt. A Magyar Hirlap igazságszeretettel s részrehajlatlanságával vitta ki a nyilvánosság előtt a kiváló pozíciót, amelyben már évek óta folyást erősödik. Politikai kérdésekben mindig nyílt és félreérthetetlen a színtartása, s egyedül a közérdek az, amely hiven és lankadatlanul szolgál. Pártok nem kötik, szok egyikenek sincs alárendelve. Függetlenül bírálja úgy a kormányt, mint az ellenzék minden akcióját s politikai kapacitások tollából eredő czikkeivel épp oly szívesen segít bármely pártot is a közügyre nézve üdvöz céljaiban, amily kéréshetetlen ellenféllel válik ott, ahol a nagy közönségnek, az egész nemzetnek a vitális érdekeit, a liberalizmust és a demokráciát kell megvédenie. S ehhez arányos minden része a Magyar Hirlap-nak. Hírszolgálat gyors és pontos; épp oly kimerítő, mint amily hiteles. De botrányt nem hajhász s a magánéletnek a nyilvánosság elé semmiképp sem tartozó titkait tisztelgetően tartja. A Magyar Hirlap-nak ez a gentlemanlike eljárása egyik erőssége, ami az úri művelt közönség rokonszenét számára mindenkor biztosítja. A Magyar Hirlap emellett egészgárdájával rendelkezik a legkiválóbb tárczaíróknak, aminek: Ambrus Zoltán, Bárony István, Brody Sándor, Benedek Elek, Ignótus, Tóth Béla, Márkus Miksa, Heltai Jenő, Gárdonyi Géza, Kürthy Emil, Szomaházy István, akik mindnyájan csakis a Magyar Hirlapnak írják czikkeiket. S ezek a czikkek a legújabb magyar litteratura igazi gyöngyei. Mindezenkívül a Magyar Hirlap folyvást a legnagyobb előzetekenyességgel van egyebekben is a nagy közönség iránt, mert amíg egyrészt minden kérdésben szívesen ad teljesen díjtalanul felvilágosítást és tanácsot „Szerkesztői üzenetek” című rovatában, másrészt oly kedvezményekben részesíti előfizetőit, aminő *tesz például újabbban is a „Millennium-Album”, ez a remek kivitelű, gyönyörűen illusztrált irodalmi díszmű, aminővel még eddig meg nem lepte magyar lap az ő állandó közönségét. A „Millenniumi Album”-ot minden régi és új előfizetőnek megküldi a Magyar Hirlap.* A Magyar Hirlap előfizetési ára egész évre: 14 frt, félévre: 7 frt, negyedévre: 3 frt 50 kr, egy órára: 1 frt 20 kr. Kedvezményes áron kapják az előfizetők a „Kis Világ” című gyönyörűen illusztrált gyermek-újságot: negyedévenként csak 50 krért és az „Évszak” című gazdag tartalmú divatlapot negyedévenként 65 krért. Az előfizetési pénzek a Magyar Hirlap kiadóhivatalába küldendők József körút 47-ik szám alá. Előfizetni bármely naptól kezdve lehet a Magyar Hirlap-ra. 2—1

— **II. Rákóczi Ferencz.** Történeti regény. Irta Boross Vilmos. A fővárosi hirlapírói kar egyik régi és kitűnő tagja, Boross Vilmos, — kinek történeti művei száz és százezer példányban forognak a magyar nép kezén — nagy meglepetést szerzett a magyar nemzetnek. Csöndben, minden előzetes híresztelés nélkül felkutatta és összegyűjtötte a nagy Rákóczi Ferenczre és korára vonatkozó összes adatokat és ezekből egy olyan történeti regényt írt, melyet minden magyar ember örömmel üdvözöl és egyik legbecesebb és legkedvesebb könyvének fog tekinteni. Boross Vilmos „II. Rákóczi Ferencz” című regénye egy új kultuszt fog teremteni, a Rákóczi-kultuszt. De érdemül tudjuk be Boross Vilmosnak azt is, hogy „II. Rákóczi Ferencz” című regényével, mely a magyar népek van ugyan szánva, de a mely irodalmi becsénél fogva a legkényesebb ízlést is kielégíti, hálás csapást mért a gombamodra elterjedve volt regényekre, melyeknek egyetlen pusztítója hazánkban hosszú idők óta Boross Vilmos volt. A regényt költői szépsége, zamatos irálya, hazafias szelleme és irodalmi értéke emelik. E regényben II. Rákóczi Ferencznek, a mű szabad-sághősnek és kortársainak dicsőségjeljes, szomorú és viszontagságos élete tárul az olvasó elé. A szív és lélek minden öröme és gyönyörűsége, minden borzalma, rettegése és szomorúsága benne van e történeti regényben. Ez a mű megtanít hazát és hitvest szeretni, hazáért és szerelemért elui, szenvedni, áldozni és meghalni! A regényt Székely Aladár budapesti könyvkiadó adta ki, nagy gondnal és költséggel. A mű rendkívül diszes színes borítékú füzetekben jelenik meg hetenkint 2-szer. A füzeteket Madarász Viktor és Benczur Gyula hírneves festőművészek képei díszítik. Egy-egy füzet ára 12 kr., Megrendelhető minden könyvkereskedőnél és könyvgyűjtnél valamint a kiadóknál; Székely Aladárnál, Budapest, Erzsébet-körút 32. szám alatt.

— **Verne Gyula összes munkáinak** egyedül jogosított képes magyar kiadásából a 17—20 füzetet küldte be a Franklin-Társulat. A négy füzet az „Utazás a hold körül” folytatását tartalmazza, Gaal Mózes új fordításában s megint gazdagon van illusztrálva. Verne ez exotikus útleírását a naprendszerben 30 pompás kép tarkítja. A három utazó élményei és megfigyelései a világűrben, életmódjuk az ágyúlöveg bel sejtében, megkapó, érdeklődésünket megfeszítő olvasmány, mely a nélkül, hogy észrevennők, bevezet bennünket a csillagvilág bámulatos és főséges titkaiba. — Ez új olesó kiadás egy-egy füzetének ára 20 kr. bármely hazai könyvkereskedésben. Előfizetheti a vállalatra 1 frtjával 5 füzetre, akár a Franklin Társulatnál, akár a könyvtárosoknál.

— **Előkelő magyar hetilap** a Székely Sámuel szerkesztésében megjelenő „Politikai hetiszemle.” Magyarország ez egyetlen komoly irányú politikai hetilapja, mely fényes kiállítás, gazdag és változatos tartalom, magas etikai és szellemi színvonal tekintetében vetekedik a külföld legkedveltebb hetirevue-ivel. E lap tárgyilagos és független magatartásával rövid idő alatt irányadó politikai körreinknek elsőrangú organumává küzdötte fel magát. Közgazdasági, társadalmi, irodalmi és művészeti rovata a magyar társadalom elitejének igényeit szol-

gálja. Klubboknak, kaszinóknak, olvasóköröknek és előkelő kávéházaknak pedig nélkülözhetetlen s állandó becsű hetilapja. Nem csak kollégialis, de hazafias kötelességet vélnék teljesíteni, midőn erre, a nagy körültekintéssel, sok izléssel és meglepő szakképzettséggel szerkesztett, magas színvonalú hetiszemlére felhívjuk a művelt és előkelő olvasóközönségnek becses figyelmét. A Politikai Hetiszemle előfizetési ára félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal VIII. ker., Kerepesi-út 17.

Felelős szerkesztő: IFJ. TÓTH ISTVÁN.
Kiadótulajdonos: TÓTH LASZLÓ.

NYILTTÉR.

Eladó kiváló vetőmagvak:

- Hat soros őszi árpa (rendkívül bő termő!)
- Svéd rozs (nem fagy ki!)
- Őszi borsó (kitűnő zöld takarmány!)
- Őszi búkköny (kitűnő zöld takarmány!)
- Tavaszi Chwalier árpa (I. rendű sörárpa!)
- Őszi Squarehead kopasz buza (nem dől meg!)
- Tavaszi Perless árpa (I. rendű sörárpa!)
- Tavaszi Propstei árpa (I. rendű sörárpa!)
- Tavaszi Diadal zab (igen bő termő!)
- Őszi Mammuth árpa (igen bő termő s nem fagy ki!)
- Őszi Imperial rozs (rendkívül nagy kalászú s nem fagy ki!)

A vetőmagvak gróf Zichy Béla lengyel-tóti uradalmából **Mayerfi Zoltán** műtrágya- és tőzeg raktára útján az eredeti 61 0—3 áron beszerezhetők.

Lakás és bolt kiadás.

Az új városrész átellenében levő **Héjjas-féle házban** egy csinos három szoba és éléskamrából álló

lakás;

továbbá ugyanabban a házban egy **sarok bolthelyiség lakással** f. é. **augusztus 1-től bérbeadandó.**

Bővebben értekezhetni **Beretvás Pál** tulajdonossal. 0—12

Párisi

Gyönyörű fény-nyomatu színes képek.

Egyszerű öltözetek párisi ízléssel.

Legújabb kézimunkák.

Takarékosság izlés mellett.

Előfizetési árak:
csak
Párisi Divat
egy évre 8 frt,
fél évre 4 frt,
negyed évre 2 frt.

Legszebb magyar divatlap.

Divat

Szabásrajzok, kézimunkák, illusztrált regények.

Báli, menyasszonyi öltözetek párisi ízléssel.

Angol costume-ök.

Kimerítő magyarázat.

Előfizetési árak:
Párisi Divat a Pesti Hirlap-pal
együtt
egy évre 18 frt,
fél évre 9 frt,
negyed évre 4.50.

Hirdetmény.

A városban 5 szobából álló **úri lakás** és hozzá való mellékhelyiségekkel együtt **bérbe adó**, hol megmondja a kiadóhivatal. 68 3—3

Kiadó lakás.

IV. tized, öz-útcza 148. sz. alatti házban 4 szobából álló **úri lakás** a szükséges mellékhelyiségekkel és 5 lóra való istállóval — esetleg istálló nélkül is — f. é. **november hó 1-től kiadó.** Értekezni lehet a tulajdonossal

Dékány Pállal.

Mutatványszámokkal szolgál a „Pesti Hirlap” és „Párisi Divat” kiadóhivatala váci-körút 78.

A vízmű.

Ma egy hete a Nádor helyiségében tartott értekezlet, mint azt lapunk más helyén közöljük, nem oszlott el eredmény nélkül, sőt az eredményt, nagy örömmel, teljesen kielégítőnek mondhatjuk, a mennyiben az értekezlet egyhangúlag, egyértelműen kimondta, hogy nem csak óhajtja a vízmű létesítését, hanem azt elsőrangú s elodázhatatlan közszükségnek tartja, még pedig elannyira, hogy a kivétel mikéntjére nézve véleményét csak annyiban mondott, hogy a kiküldött bizottság azon legyen, hogy egy, vagy más módon, de vízvezeték legyen.

Úgy nyilatkoztak, hogy már akár a város csinálja, akár ha társulás útján, részvényekre befizetendő pénzből tudjuk megcsináltatni, akár ha idegen tőkével valamely vállalkozó építi fel, mindegy az, csak legyen s a mi földolgo, hogy minél hamarabb legyen meg. Kétely, hogy lehet-e vagy nem lehet, a tagadás ős szellemének ez a pulyák kezébe való fegyvere, ott ugyan nem hallatszott, de hallatszott az, hogy ha még csak ugyan nem lehetne is, még ezt is minden kétséget kizárólag be kell bizonyítanunk s a kísérletet meg kell tennünk s itt az ideje, hogy tanakodás helyett bebizonyítsuk, hogy lehet, avagy hát a legrosszabb esetben, hogy nem lehet.

Én adok a kísérletre száz forintot, így szólt Brachfeld Emil, Beretvás Pál huszonöt forintot ajánlott föl, Hévízy János szintén, de kijelentvén, hogy ám, ha kell, többet is szívesen ad!

Kevés beszéd folyt azon az értekezleten, látszott a jelenlevőkön, hogy nem szóradatot keresnek, nem azt akarnak csinálni, hanem vizet, vízvezeték.

Nem egyhamar tudnánk megemlékezni egy hasonló értekezletről, hol minden ellenmondás, minden diszonáns hang nélkül hoztak oly fontos határozatot. Nem válogattak ott abban sem, hogy kikből álljon az előkészítő bizottság, azt mondták, álljon mellé mindenki, a ki a jó ügynek segítségére tud lenni.

De hát minek is volna itt tanakodni? Mire való volna erőnk javát kételyekkel kisebbiteni, mikor igen helyesen mondá el az értekezleten Fördös, ezen ügy merész előkészítője, bátor indítványozója, fáradhatlan munkása, hogy nincs ma Kecskeméten ember, de nincs e városon kívül sem egyetlen egy is, a ki teljes bizonyossággal mondhatná azt, hogy: lehet; vagy azt, hogy: nem lehet! Anyki bizonyos, így szólt, hogy a csöveket lerakhatjuk, még könnyebben, mint másutt, tornyot a víznek építhetünk könnyen, gőzgépet is kapunk a milyen kell; csak egy a bizonytalan, hogy vizet, jót és elegendő bőségben találunk-e, ámde ezt csak úgy tudjuk meg, hogy ha megpróbáljuk!

De, tegyük hozzá mi, még ezzel sincs ez a kérdés végleg eldöntve; mert hiszen azt mindnyájan tudjuk, hogy víz bizony van, csak az a kérdés, hogy hol találjuk? Nem a vízről, nem a vízhiányról, hanem azokról a méterekről és kilométerekről lehet csupán szó, a mennyiről a vizet alulról fel, távolról ide lehet hozni?

Ki volna elég aggodalmas, mondjuk: elég bátor, hogy ilyen jól indult ügyet megakasztani kísérletre, általa is semmiféle tapasztalati, vagy tudományos adattal nem támogatható olyan kétségekkel, hogy talán majd, elég bő forrásért, néhány méterrel lejjebb kell kutatni, vagy talán majd pár kilométerrel messzebbre kell menni?

De hát kelljen. Az állandó jó és bőségesen elegendő víz, talán csak megér annyit, mint pl. a színház, színház, vagy kaszinó! De még a sugárút rémes kérdését és a Szechenyi-útcza kinyitását is nagyon is harmadrendű

kérdésnek kell tekintünk, eme sokkal fontosabb mellett.

Tegyük fel, — ám ezt feltenni ok nincsen, hogy homokunk bősége, dacára kiváló vízfelszívó képességének, olthatlan szomjúsága miatt úgy felitta határunk vizét, hogy semmi szép kérsre nem adja vissza, nos, mi tiltja, mi ellenzi, hogy messzebb ne menjünk érte??

Kolozsváron keresztül folyik a folyóviz — és mégis tíz kilométerrel hozzák a vízvezeték vizét!

Tegyük fel, — ám ezt fel tenni sincs ok, hogy igazuk lehet azoknak, akik azt mondják, hogy csak folyó vizek partján lehet vízvezeték csinálni, mert a folyó közelsége az általának természetes, bőséges, kiapadhatatlan táplálója, minthogy pedig az nálunk nincsen, kilátás vizre, elégre, nem lehet.

Ám mit bizonyítva ez? Azt, hogy ha csakugyan nincs vízünk, akkor csakugyan nagy szükségünk van rá s akkor már csakugyan vétek volna nem hozni, ha hozni módunkban van!

Pedig módunkban van; mert ha máshonnan nem, a határunkban, vagy szomszédságunkban levő soha ki nem apadó tavak mellékéről, avagy éppen a Tiszától is hozhatjuk, csak akarat kell hozzá.

Már hogy akkor a vízmű százezer forinttal többbe kerülne? Persze hogy többbe. De még ha kétszáz ezerrel kerülne is, nem lenne az baj, ha hogy vízről, elégről, gondoskodni tudunk.

A lapok eléggé kifejtették már ennek szükséges és hasznos voltát s most már szerencsések vagyunk, hogy az alakuló részvénytársulatot igaz örömmel üdvözölhetjük s annak élén Zombory László főügyészt, ki az értekezlet intencióját szívén viseli, s mint az értekezleten az előkészítő bizottság elnökül megválasztott intéző, az ott kifejezett óhajtáshoz képest igyekszik gyorsan eljárni.

Az értekezlet által megbízott előkészítő bizottság minden tagját áthatja az ügy sürgős és hasznos volta és valóban dicsérendő buzgalommal igyekeznek mindent megtenni, a mi e hasznos ügyet elősegíti, mindent elhárítani, a mi talán akadályozni képes lehetne.

Az előkészítő bizottság csütörtökön tartott első konferenciáján máris figyelemre méltó egyhangú határozatot hozott. Elhatározta ugyanis, hogy sürgősen mozgalmat indít a „Vízű részvénytársulat” megalakítása végett 1500 db. névértékű részvényre 150,000 frtal, a mely részvényekre — egyelőre — öt-öt frt létszen befizetendő. A további befizetések a munka előhaladásától és a siker reményének növekedésétől fognak függeni.

Ez alatt pedig dolgozik, csendben, hogy az ügyet minél gyorsabban és minél jobban előkészítse.

Az e héten tartandó közgyűlésen már ott lesz az alakuló társulat képviselője, melyben a város közönségét, a város közönsége érdekében tett munkásságához segítségül kéri; nincs okunk feltenni, hogy a közgyűlés kapva ne kapjon az alkalmon s minden lehető meg ne tegyen ennek támogatására. Nem sokat kér az alakuló társulat, csak éppen annyit, tán annyit sem, a mennyit a városnak ilyen érdekért meg kell tenni; mert a város, mint ilyen, csak örömmel fogadhatja, hogy ezen ügyet a társadalom veszi kezébe, mit a várostól is joggal megvárhatna.

Szózat Magyarország munkásaihoz!

A magyar nemzeti demokrata munkáspárt, mely ez előtt öt esztendővel a végett alakult, hogy a szociál demokrata párttal szemben, a magyar munkások anyagi és szellemi erejének növelése érdekében eredményes működést folytasson, „Szózat”-ot boesátott ki, melyet közlés végett lapunknak is megküldvén, annak tartalmát a következőkben ismertetjük:

A nemzetközi u. n. szociál demokrata munkáspárt vezetői nem tesznek egyebet, mint a legnagyobb képzettséggel, hangzatos frázisokkal és a legkörülmönfontabb pro-

pagandával saját jólétüket mozdítják elő. A szociál-demokrata munkáspártot vezetőket nem a közjó, hanem az egyéni érdekek előmozdítása vezette, bennök a komoly törekvésű munkások nem bizhattak és megalkotották ez előtt öt évvel a Nemzeti Demokrata Munkáspártot, főkötelességévé tűzvéni ki ennek, hogy a magyarországi munkásokat nemzeti alapon szervezzék és irányítsák a teljes kibontakozás felé.

Az öt esztendei szorgalmas, ernyedetlen munka meghozta gyümölcsét. A munkások nagy része belátta ma már, hogy a nemzetközi u. n. szociáldemokrata párt nem egyéb, mint a magyarországi munkások helyzetét könnyebbítések, főképpen arra törekszik, hogy a munkás helyzete minél türethetlenebb, súlyosabb és kiközösített legyen. A munkásokat örökös fenyegetésselre kényszeríti s minden erejét észnélküli harezokra pazaroltatja el. Hány munkás, hány szegény család vérzett el ez észnélküli, minden előrelátástól ment harczokban?

Az önértékes, komoly törekvésű munkások nem nézhetik tovább e lelkiismeretlen visszaélést. Nem dobjathatjuk magunkat egyesek érdekeiért a bizonytalanságba, hanem egyesült erővel törekednünk kell, hogy a magyar munkás is igazaihoz jusson és azzal mihamarabb élhessen. Nem nézhetjük, miképen taposnak legszentebb érzelmeinkbe, miképen szakítanak ki a haza, család, vallás szent kötelekeiből, hogy a nemzetköziség sivár terére vezessenek. Szervezkednünk kell, ha azt akarjuk, hogy jobb napok viradjanak a magyar munkások tájára, szervezkednünk kell a Nemzeti Demokrata Munkáspárt alapján.

E pártnak két fő célja van: a munkások anyagi és szellemi helyzetének javítását fokozatosan kivívni törvényes módon, hazafias irányban, nemzeti szellemben.

Nem a szociális elvek ellen foglalunk állást, hanem az u. n. nemzetköziség és azon jelszavak ellen, melyek a munkás kérdés megoldását az állam beleletének fölzavarásával vélik elérhetni és azok ellen, kik bujtozgat, lázító szónoklatok, erőszakal előidézett tüntetések által félelmet akarunk előidézni, kik hazánkat minden tekintetben rázkódtatásnak teszik ki, kik a munkások, szakok és egyleti tagok közt csak a meghasonlást és vizállyt idézik elő. Hogy céljainkat minél előbb elérhessük, minden körülmények között a békés uton fogunk maradni, hogy tisztességes, törvényes mindenki által becsülendő eljárásunk és működésünk meghozza azon gyümölcsöt, melyet ellenkező magatartás nem teremthet meg soha.

A párt a következő program alapján fog küzdeni

1. Az általános választói jog behozatala.
2. Az általános tandíjmentes iskolai kötelezettség.
3. A munkáskamarák létesítése, melynek keretében tartoznék a munkaközvetítés és a munkanélküliek segélyezése is.
4. Az ipartörvény revíziója, nevezetesen a munkaidő korlátozása.
5. Az általános rokkant-biztosítás behozatala, valamint a baleset ellen való biztosítás államosítása.
6. Az egészségügyi követelmények és szabályok szigorú foganatosítása, a lakás kérdés megoldása.
7. A betegsegélyező pénztárak államosítása, az ide vonatkozó törvény módosítása.
8. A közművelődés lehető legnagyobb mederben való előmozdítása céljából munkáskönyvtárak, munkáskaszinók alakítása.
9. Fogyasztási szövetkezetekről szóló törvény hozása.
10. Külföldi munkásoknak az állami vállalatokból való kizárása, magánvállalatoknál kivételesen, csakis indokolt esetekben való alkalmazásának megengedése.
11. Az adóreform mielőbbi keresztülvitele, az indirekt adó lehető megszüntetése.
12. A bányamunkások részére külön törvények hozása.
13. A nők munkaidejének megállapítása a bányaszaktól való kizárása.
14. A gyermek 15. életévéig a bányaszaktól egészen kizárandó, a többi iparágakban való alkalmazása szabályozandó.
15. Az Alföldön észlelt bajok alapján gyökeresen orvoslandó a földmivelő munkások helyzete.
16. A mezei munkásoknál divó terményekben való fizetés eltörlése és a pénzfizetés behozatala.
17. Szegény menházak létesítése.
18. Az ipari és mezei munkások föl-olvasások, szini előadások stb. által hazafias szellemben való nevelése.

Kirándulás a tengeren.

„Stettin, kiszállani!” kiáltja be a coupéba a vasuti vezető, s én szememim dörögölve, csomagom és botom előkeresve, utitársammal kiléptem a Perronnra. Az éjjeli

utazás kissé nehézkesé tette pillámat s barátom kezét megfogva, botorkáltam ki, óriási néptömeg között, az állomásból.

— Hogyan találjuk meg most a hajót, melyen tovább megyünk? — kérdém aggodva Oszwaldtól.

— Menjünk a tömeg után, — lón a felelet.

Csakugyan ez volt az egyedüli mód, hogy a hajóhoz érjünk, a mely várt ránk, már mint a Berlinből kéjutazásra kijött utasokra, a stettini tengeröbölben. Jó negyedóraig kellett gyalogolnunk, míg eme hajóhoz értünk. Arra mentünk, a merre a többiek haladtak. Utunk a tengeröböl mellett vezetett el, míg a másik oldalon Stettin városa bámult ránk 3—4 emeletes palotáival. Noha sötét volt, mégis ki lehetett látni a hajók tömörök sokaságát venni, melyeknek magas árboczaik, mint megannyi fölkiáltójelek, meredeztek ég felé. Végre elértünk a mi hajónkhoz, mely az árboczaira tűzött 2 villamos lámpa által volt a többiektől megismerhetővé téve.

— Mennyibe kerül az út a Rügen szigetekre? kérdém a hajó pénztárosától.

— Tizenkét márkába.

— Ez biz' sok, mondám, így csak Swinemündéig kérek jegyet — s miután ez kétfőnknek csak négy márkába került, kénytelenek voltunk ezzel beérni.

Főlmelve a hajóra, az volt első dolgunk, hogy a földézetet valami jó helyet biztosítsunk magunknak, honnan akadálymentes kilátás nyílhat a tengerre. A levegő mindinkább hűvösebb és hűvösebb lón, úgy, hogy a szív erősitőül magammal hozott cognacot üvegéből jókat-jókat kellett hörpentgetnem. Miután azonban igen könnyedén voltam öltözve, inkább otthagytam a szép kilátást, s lementem a hajószobába. Csak most kezdtem magamon érezni a hajó ringásának különös hatását. Fejem szédült, gyomrom émelygett s kezdtem átlátni, hogy a tengeri utazás még sem oly kellemes, mint azt az ember magának elképzeleli.

Egy óra múlva a sötétség kezdett mindinkább szétfoszladozni, s körültekintés végett újra fölmentem a földézetre. Gyönyörű kép tárult szemem elé. A széles tengeröböl partjain elterülő dombos vidék, a rajta lévő falvakkal, az óriási hajó által előidézett hullámok, s mindez az épen fölkelő nap tüzugarai által elárasztva oly nagyszerű hatást gyakorolt rám, hogy felejtvé hűdeget és rosszulletet, jó darabig maradtam ott a kilátás bámolatába merülve.

A hajó, melyen utaztunk, hatalmas tengeri gőzös volt, két óriási árbocczal, nagyszámú legénységgel ellátva, oldalaira mentőesernakok valának függesztve, s árboczaik egy-egy villamlámpa csüngött, melyeket a nap följöttével kioltottak.

A tengeröböl lassanként szélesedett, úgy, hogy némely helyen már csak alig lehetett a tulsó partot látni. Majdnem 5 órai utazás után reggeli hét órakor értünk Swinemündébe. A hajó-állomáson néhány omnibusz kocsit várakozott, az érkezett vendégeket fűrdőbe szállítandók. Mi is elhelyezkedtünk az egyik s közös akaratall elhatároztuk, hogy a félóránira fekvő Heringsdorfba hajtatunk. A pompás feyves vidéken kívül, melyen keresztül mentünk, még az a nagyszerű mulattatásunk is volt, hogy egy mellettem ülő asszonyság, valószínűleg a kofák gárdájából, ugyancsak hangos vitára bocsátkozott egy másik, nem kevésbé magasrangú nőzeménylyel, melynek azonban én — sajnos — csak élénk gesztikulációiban gyönyörködhettem, miután a sajátos észak-német dialektusból édes-keveset tudtam megérteni.

Ahlbeck nevű tengeri fűrdőt hátrahagyva, nemsokára elértük utunk célpontját: Heringsdorfot. Leszállva a kocsiról, igen szép parton mentünk keresztül, s elhaladva egy csinos villa és vendéglő előtt, mikből a falu áll, egyszerre előtűnt állt a hullámos nyílt tenger. Ha valaki a Teremtő fölségének legnagyobb szerűbb jelét akarja látni: tekintse meg a tengert. Néhány pillanatig mintegy lebűvölve álltam azon helyen, hol a végtélküli vizet megpillantám, s elragadtatásban egész önkénytelenül rágyújtottam

„Óh természet, óh dicső természet, mely nyelv merne versenyezni veled!”

mire berlini barátom, ki egy szót sem ért magyarul, egész jámborul megkérde, hogy mi bajom van.

A pusztá bámolat persze nem elégített ki, hanem eltökéltem, hogy közelebbi ismeretség céljából meg is fűrdöm a tengerben. A határozatot tett követte s elemozsias táskáunkat magunkkal czipelve, megindultunk, óriási homokon át, a fűrdőházhoz. Nem hazudok ha azt mondom, hogy dacára alföldi fiú létemnek, oly mélyen még soha nem jártam homokban, mint ekkor. Atgázolva a főnyéven, betértünk a fűrdőházba s néhány perc múlva már a tengerben uszáltunk. Mint minden tengeri fűrdőnél, úgy itt is teljesen lapos a part, úgy, hogy meglehetősen távolságra be lehet a vízbe gázolni. A szélesend dacára a ten-